

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. március 30.
(vasárnap)**

Horváth Géza

1. ÖRÖKSÉG, NEM ÉRDEM

Lekció: Máté 25,31-46

Alapige: Máté 25,34-36

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhöz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.”

Imádkozzunk!

Hálás a szívünk, örökkévaló Urunk, hogy szóban is folytathatjuk ennek a szép éneknek az imádságsorait, amelyben téged dicsértünk, mint Atyát, mint Fiút, mint Szentlelket, mint egy igaz, örökkévaló Istent, aki teremtettél, fenntartasz, és mindeneket igazgatsz.

Urunk, köszönjük, hogy ilyen szép világot adtál nekünk. Köszönjük, hogy ilyen szép földet teremtettél, hogy adtál értelmet nekünk, hogy értelmünkkel is felfoghassunk téged. Bár felfoghatna téged az emberszív és képzelet, hogy megfejthesse titkod! Urunk, mégis igyekszünk.

Köszönjük, hogy csak azért lehet téged felfogni, megismerni, mert hozzáánk jössz, kijelented magad, igéd adsz nekünk, amelyben megláthatjuk, hogy ki vagy te, és megláthatjuk, hogy mit akarsz velünk.

Köszönjük, hogy a gyülekezet közösségében színed eléd jöhettünk most is. Áldunk, hogy elcsendesedhetünk és imádkozhatunk hozzád lelki békéért. Nyugtass meg bennünket az elmúlt hét zajától. Talán a ma reggel rohanásából jöttünk, de kérünk, csendesítsd le a szívünket, indulatunkat, és engedd, hogy szemünk reád függesztessenek. Engedd, hogy reád nézzünk, Úr Jézus, mint a hitnek szerzőjére és bevégzőjére.

Szentlélek nyisd meg a szívünket, fülünket, értelmünket, és kérünk, hogy szépen tündököljék bennünk az evangélium, az örömhír, a szabadítás nagy örömhíre, a te szeretetednek és igazságodnak gazdagsága.

Kérünk, töltsd be szívünket teljesen.

Ámen.

Igehirdetés

A bibliaolvasó kalauzunk szerint nemrégén olvastuk Jézus Krisztusnak ezt a kijelentését az utolsó ítéletről. Több közösségben is előjött ez az ige, és azt vettem észre, hogy nehezen érthető ennek az igének a valódi üzenete. Ha Isten igéjét nem értjük, akkor félreértjük, és ez sem kívánatos, ez is nagy bajok hordozója lehet.

Ebben az igében ugyanis az Úr Jézus Krisztus az utolsó ítéletről beszél. Milyen lesz az, amikor az Emberfia beül a királyi székébe, és eléje gyűjtetnek a népek, Ő pedig elválasztja őket egymástól. Kétfelé választja őket, úgy mint a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől, majd így lesz azon a napon is. És van, akik jobb keze felől fognak állni, valakik pedig a bal keze felől állítatnak. Ezeknek a jobb keze felől állóknak azt mondja: jertek, Atyám áldottai, és örököljétek az országot, mely számotokra készítettett a világ kezdete óta. Akik pedig a bal kezénél lesznek, azokat elküldi az örök tűzre, a gyöttelemeire, a kárhozatra, amely az ördögnek és az ő angyalainak készítettett.

Miért állítatnak ezek jobb és bal kéz felé. Ezt kell a mai alkalommal megélnünk, vagy ha kell, akkor majd folytatnunk. Ma erről a kijelentésről csak általánosságban lesz szó.

Ez az ige már nem példázat itt a példázatok sorában, hanem kijelentés. Nem azt olvassuk: hasonló lesz az ítélet, az Isten országa, hanem azt mondja Jézus Krisztus: így fog történni az ítélet. Azzal kezdi, hogy az Emberfia beül az Ő királyi székébe, az Ő dicsőségének székébe. Azért fontos, hogy ez az ige így kezdődik, mert nehogy azt gondolja valaki, hogy itt fenyegetésről, ítéletről, kegyetlenségről van szó, hogy valakiket elküld a kárhozatra, valakik pedig bemennek az örök életre. Ez az ige azzal kezdődik, hogy Jézus Krisztus beül az Ő dicsőségének királyi székébe.

És milyen jó, hogy Jézus Krisztus mielőtt elmenne a Gecsemáné kertbe, mielőtt ott Júdás megcsókolná, mielőtt jönnének a katonák és elfognák, mielőtt odavinnék a főpap udvarába, utána pedig Poncius Pilátus elé, mielőtt vernék, leköpnék és csúfolnák, Jézus Krisztus kijelenti az övéinek, hogy beül dicsőségének királyi székébe. Ez legyen előttük, és az Ő tanítványait ezzel vigasztalja, erősíti és bátorítja. Ha azt látjátok, hogy a ti Mestereteket, akit három évig itt a földön követtetek, szolgáltatok, szerettetek, aki után mentetek, akit hallgattatok, aki csodákat tett, azt fogjátok látni, hogy megvetik, gúnyolják, megostorozzák, és keresztre feszítik. Sose felejtsetek el, hogy majd beül az Ő dicsőségének királyi székébe. — Ez legyen előttetek.

És üzenet ez ma is, a ma hívő emberének. Amikor azt látod, hogy Jézust a világban lenézik, kicsúfolják, még az övéit is hátra teszik, nem törődnek vele, semmibe veszik — ne felejtsetek el, hogy beül majd az Ő dicsőségének királyi székébe. Most is ott van, csak láthatatlanul. A mennyei világban ül az Atyának jobbján és uralkodik, és az Ő egyházát, népét vezeti, pásztorolja, óvja, védi, ellenségeit lábai alá veti. Amikor majd látható lesz, és minden szem meglátja úgy Jézust, mint aki a dicsőség királyi székében ül — ó mily csoda, mily áldott reménység, amit vár a szívünk, amire készülünk. Milyen boldog-

ság lesz az a nap, amelyben az ég és föld megindul, és eljön a világot lángokban ítélni.

Erről szól ez a történet, és az ige világosan mondja: az emberek kétfelé állítatnak. Szétválasztják a búzát és a konkolyt, ahogy az egyik példázatban mondja Jézus. Szétválasztja a juhokat a kecskéktől, az egyiket jobb keze felől, a másikat bal keze felől állítja. Ennek a kijelentésnek, ennek az ígének itt van ez a nehezen érthető pontja: miért állítatnak jobb- és balkéz felől? Jézus azt mondja: éheztem és ennem adtatok. Hat dolgot mond. Szomjaztam és innom adtatok, meztelen voltam és felruháztatok, jövevény voltam és befogadtatok, börtönben voltam, beteg voltam, és eljöttetek hozzám. — Akkor kérdik a jobb keze felől állítottak: mikor láttunk téged éhezni, szomjazni, mezítelenül? Mikor látogattunk meg téged? És azt mondja Jézus: amennyiben megcselekedtétek eggyel is e kicsinyek közül, vagy az én atyámfiak közül, velem cselekedtétek meg.

Ennek az ígének a félreérthető volta abban van, hogy vajon ezért állítatnak-e jobb kéz felől, mert ők enni adtak, inni adtak valakinek? Sokan ezt így magyarázzák. Csak az a baj, hogy az ige nem így mondja. Ez az ige is nagyon ékes és fényes példája annak, hogy nekünk minden ígét az egész kijelentés fényében kell értenünk, vizsgálnunk. Nem szabad felületesen olvasnunk, mert akkor bizony félreértjük.

Ha valaki ezt nem a teljes kijelentés fényében olvassa, ha valaki felületesen olvassa ezeket az ígéket, akkor azt fogja látni: talán azért állítatnak jobb kéz felől, mert enni, inni adtak valakinek? Mert ruhát adtak valakinek? — Vagyis, ha ez így lenne, akkor az emberen állna az üdvösség. Akkor ezek a cselekedetek érdemszerző cselekedetek lennének. Akkor jó cselekedetekkel lehetne bemenni az Isten országába. Pedig tudjuk, hogy nem így van. Az Isten országa már ajándék.

Azt mondja az Efézusi levélben az ige: nem cselekedetekért, hogy senki ne kérkedjék. A Jelenések könyve így szól, amikor ott áll a fehér ruhás sereg a trón előtt, és elhangzik: kik ezek, honnan jöttek? Akkor a válasz így szól: Ezek, akik jöttek a nagy nyomorúságból, és megmosták ruháikat, megfehérítették a Bárány vérében. Ezért vannak az Isten királyi széke előtt. Mert ha így lehetne Isten országába bemenni, hogy valaki valakinek enni, inni ad, hogy valaki ruhát ad, valaki meglátogat egy beteget, akkor nagyon olcsón lehetne bemenni Isten országába. Olcsó lenne az az ár, amiért a mi mennyei Atyánk visszavonná az Éden kapujából az angyalokat, a kerubokat a lángoló pallossal. De tudjuk, hogy a mennyország kapuját drága áron nyitotta meg Isten. Az üdvösségnek ajtaját drága áron, nem ezüstön, és nem aranyért nyitotta meg Isten a hívó előtt, hanem az Ő drága Fiának a vérén.

Itt van ez a drága ár. Ennek a drága árnak a jelképei, jelei itt vannak a szemeink előtt ezen a vasárnapon. Milyen nagy ára volt az üdvösségnek, milyen nagy ára volt annak, hogy Isten azt mondhatja némelyeknek: jertek, én Atyám áldottai, mert mindannyiunkat kitaszíthatna, eldobhatna, visszautasíthatna az Isten. Nagy ára volt annak, és nem annyi és nem az, hogy éheztem és ennem adatok.

Ha tovább megyünk az ige tanulmányozásában, akkor azt láthatjuk, hogy azt mondja a Király a jobb keze felől állókhöz: jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. Hol voltak ezek az emberek? Ezek a jót cselekvők, az enni adó, a szomjazónak vizet vivők, amikor már azt mondja Isten: a világ kezdete óta számotokra készített országot.

Hol voltak az ő jó cselekedeteik, amikor már az Isten ezt az országot elkészítette az övéinek? Azt mondja: a világ kezdete óta számotokra van elkészítve. Még meg sem születtek, nem is éltek e föld színén, még jót sem tudtak cselekedni, és már el van készítve az ország. Azt mondja Isten itt: örököljétek azt az országot, amely számotokra készített. Azt jelenti ez: Isten ingyen kegyelemből készítette az Ő országát a hívőknek. Üdvösségük tehát innen ered. Örököljétek az országot nem érdemből, hanem örökségként. Ha valami örökség, az nem érdem. Ha valami örökség, azt jelenti, hogy jogi úton neki adatott, amiért semmit nem tett, de amiben mindent megkapott a hívő. Örököljétek az országot: nem érdem, hanem örökség.

Nagy félreértés az is, hogy kinek adunk enni, inni. Ugyanis ebben az igében sokan azt látják, hogy akkor, ha a koldusnak, a kéregetőnek adunk valamit: enni, inni, vagy ruhát, akkor jót tettünk, mert benne Krisztust láttunk. Az igében erről nincs szó. Azt mondja Jézus Krisztus: az én atyámfiak közül... e kicsinyekkel. Itt arról van szó, hogy egyik atyafi a másikon segít. Amit mi úgy valunk: a szentek közössége, egysége. Az a kapocs, amelyet a hit hoz létre, amit a Szentlélek forraszt egybe. Tudniillik az egyik atyafi minden javát a másik atyafi javára kell, hogy fordítsa. Annak épülésére.

Abban a korban, amelyben ez az ige íródott, tudjuk, hogy a gyülekezetben sokkal nagyobbak voltak a különbségek. Voltak rabszolgák, rabszolgatartók. Voltak gazdagok, és szegények. Voltak nagyon gazdagok, és nagyon szegények. Azt mondja ezzel az Úr Jézus Krisztus: ha te a gyülekezetben elnézed, hogy a másik atyafi melletted szenved, akit ugyanazzal a drága vérral hintettek meg, akik ugyanazzal a drága hittel és Szentlélekkel itattattak meg, akkor mi van a többiekkel? Arról is beszél Jézus nekünk más helyen, az irgalmas samarítánus példázatában. Amikor a te ellenséged a te utadban kerül, és annyira szenved, hogy rád szorul. Neked az alapvető segítséget — az elsősegélynyújtást — meg kell tenni felé is.

Igen, bizony nem cselekedetekért. Gondoljatok arra az igére, amikor Pál apostol a 2Timóteus levelében olyan boldogan mondja, hogy nemsokára elköltözik: végezetül eltételezt nekem az igazság koronája. Egészen bizonyos vagyok benne. Egészen bizonyos vagyok az üdvösségem felől. Bizonyos vagyok, hogy jobb kéz felől leszek, mert el van nekem készítve, el van téve. Engem Isten hatalmas őriz hit által az üdvösségre. Nem azt mondja Pál, hogy majd akkor kiderül, hogy Isten hogy ítéli meg a cselekedeteimet, mit mond nekem az Úr Jézus a királyi székből. Hanem azt mondja: meg vagyok győződve, hogy a koronát meg fogom kapni. Nem azt mondja, hogy akkor majd kiderül.

Isten nagy titkával állunk szemben. Nem félreérthető az, hogy ezzel a köztöszóval: mert éheztem és ennem adtatok... nem az ok van megnevezve, ha-

nem sokkal inkább a következmény, mellyel az örök élet ígértetik a hívőnek. Tehát nem úgy van Isten ígéje szerint, hogy jó cselekedetekért kapok üdvösséget, hanem fordítva: mivel üdvösségem van, amelyet Jézus Krisztus szerzett nekem, ezért lehetetlen dolog, hogy ne cselekedjek jót.

Azt mondja a Római levélben az ige: a bűn zsoldja halál, az Isten kegyelmi ajándéka az örök élet Jézus Krisztusban, a mi Urunkban. Ezért kell az ígét nekünk a teljes Szentírás összefüggésében vizsgálni.

(És a jövő vasárnap, ha Isten éltet, meglátjuk, hogy Jakab is hogy gondolja ezt. Jakab levelét is ki akarták tenni a Szentírásból, mert Jakab cselekedetekről beszél. Majd meg fogjuk látni, hogyan beszél Jakab. Nem úgy, mint a hitnek az okáról, hanem úgy, mint a hitnek a természetéről.)

Most annyit: Isten nagy titkával állunk szemben és mégis miért mondja az Úr Jézus Krisztus, hogy éheztem és ennem adtatok, jövevény voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok? Azért mondja, mert az ítélet napján ennyire a tényekre fog hagyatkozni a mi Urunk. Mert azon a napon, amikor elébe járulunk, kiderül, hogy minden fel volt írva. Még azok is, amikről a hívő azt mondja: mikor láttunk téged éhezni és szomjazni? Ezek a legkisebb dolgok is fel vannak jegyezve.

Azért mondja ezt az Úr Jézus Krisztus, hogy a hívők vigyázzanak, félelemmel és rettegéssel munkálják, vigyék végbe az ő üdvösségüket. Próbáljanak méltón élni ahhoz a Jézushoz, ahhoz az elhíváshoz, amellyel elhívattak, és legyenek olyanok, mint Mesterük. Ne csak énekeljék: „Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd...” Hanem szeretnék akképpen cselekedni. Mert itt, ezekben a cselekedetekben a hitük nyilvánult meg. Hiszen a hitük alapja: „szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes erődből, teljes elmédből, és szeresd felebarátodat.” — Ezzel az ígével azt mondja nekünk az Úr Jézus: itt derül ki, milyen volt a te szíved, a te lelkületed. Itt derül ki, hogy a te hitednek milyen gyümölcssei voltak. Vajon be voltál-e oltva a Krisztusba, és teremted-e a háládatosság jó gyümölcsseit.

Az ember odajárulhat és „hőbörögget”, mint ahogy most is sok ilyen ember van. Hiszek én... Menjenek ki az utcára. Állítom, hogy Budapesten az embereknek több mint a fele, vidéken meg nyolcvan százaléka azt mondja: hisz ő. Az ígével nincs kapcsolata, Krisztussal sincs kapcsolata, hogy a gyülekezet hol van, nem tudja. De ő hisz az Istenben. Igen, lehet szájjal hinni, de Jézus a tényekre hivatkozik.

Nézzük meg: mi fakadt a te életedből? Vajon adtál-e enni, inni, adtál-e ruhát a testvérednek? Vajon milyen gyümölcssei voltak a te hitednek? Hiszen Jakab is azt mondja: mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, mert azok árulkodnak a te hitedről.

Csodálatos a Zsidókhöz írt levél 11. fejezete. Mi van ott megírva?

A hithősök élete. Mit olvasunk? Megtudjuk, hogy Isten mit mond a hívőkről. Azt mondja: hitt, és ebből valami következett. Hitt Ábrahám az Istennek, és elindult. Nem tudta, hova megy. Hitt Noé az Úrnak, és ezért építette a bárkát. A hitükből az fakadt, hogy amit Isten mond, az igaz, arra ráállha-

tunk. Mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek — mondja egyik dicséretünk.

Hittek Mózes szülei és elrejtették a gyermeket, mert nem félték a király haragjától. Hitt Mózes az Úrnak, és ezért tiltakozott, hogy ő a fáraó leánya fiának hivattassék. Vagyis minden ember, aki hitt, annak mindnek az életében ott voltak ennek a következményei. Jézus csak hat dolgot említ. Említhetne harminchatot vagy ötvenhatot is, mert ez alapján is számon kérhető vagy. Ez alapján is elítélhető vagy. Ez alapján is jogos az ítélet. Mert az ítélet napján csak azt fogja látni az ember, hogy igazságosak és igazak a te ítéleteid, ó szentek Királya. Senki nem fogja mondani, hogy nem így van, mert azt fogja látni mindenki — az elkárhozók is —, hogy igen, jogos.

Emlékszem egy jelenetre. A vásárosnaményi kórházba mentem, egy gyülekezeti tagunkat, egy hívő bácsit meglátogatni. Azt mondja a bácsi: van itt egy új nővér, tessék vele beszélni, mert az biztos hívő. Onnan tudom ezt, ahogy a betegekkel bánik. — Mert azt rögtön meg lehet látni. Odamentem hozzá, és tényleg kiderült: egy hívő lányról van szó, kiderült az is, hogy a családját ismerem is. — Biztos, hogy hívő, mert olyanok a cselekedetei.

Igen, mert az, amit a hívő kap az üdvösségben, az örök életben és a mennyországban örökségként, az mindig hálaóra kell, hogy indítsa. Mert hála nélkül az emberélet „szakadéknyi mély hiányérzet, melybe az ember beleszédül.” (Füle Lajos). Mert lehetetlen, hogy akik Krisztusba oltattak, a hála jó gyümölcseit ne teremjék.

Itt arról van szó, hogy ezek az emberek enni adtak, vagy nem adtak enni. Ez is érdekes, azt mondja Jézus: éheztem, és ennem adtatok — ezek csak jót cselekedtek? Szó nincs róla. A Szentírás soha nem mondja a hívőkről, hogy csak jót cselekedtek. Itt csak a jót és szépet olvassuk. Ezért is érdemes vágyakozni Isten országába. Semmi huncutságunk, semmi tökéletlenségünk nem lesz megemlítve. Nem csodálatos lesz? Nekem legalábbis az. Semmi aljasság, ami a hívő életünkben is kitelt, mert nem igaz, hogy a hívők csak jót cselekedtek. Mint az sem igaz, hogy az elkárhozó csak gonoszt cselekedett. Éheztem és nem adtatok ennem, szomjúhoztam és nem adtatok innom... Ezek csak rosszat tudtak tenni? Nem. Biztos, hogy nekik is voltak jó cselekedeteik. Ellátták a családjukat.

Ezek az emberek, akik azt mondják: nem adtatok ennem, innom... — ezeknek is voltak jó cselekedeteik. De mégis balkéz felől állítatnak. Miért? Azért, mert ebben az ígében egy nagy titokkal állunk szemben. E titok előtt csak levetett saruval lehet megállni. Ugyanis ez hatalmas titok: „az igazak jobb kéz felől állnak”, „szólnak az igazak”, — mert ezek igaznak vannak nyilvánítva. Isten, az ítéző bíró nem emlékezik meg, nem sorolja gonosz cselekedeteiket, mert a hívőre, a megigazított emberre úgy néz az Úr, mintha soha semmi bűnt nem követett volna el. Mintha mindenben olyan engedelmes lett volna, mint a mi Urunk Jézus Krisztus. De miért? Azért mert megváltattak. Azért mert Jézus Krisztus kiterjesztette az Ő irgalmasságát.

Akik balkéz felől állnak — azt mondja Isten —: távozzatok a kárhozatra, ami az ördögnek és az ő angyalainak készített. Nem nekik, hanem az ördögnek

és az angyalainak. Itt derül ki, hogy ezek azért állítatnak balkéz felől, mert *visszautasították* a kegyelmet. Visszautasították az életet. Megvetették az Istennek felkentjét, Jézus Krisztust. Ebből fakadtak az ő cselekedeteik. Ezért voltak irgalmatlanok.

Emlékezzünk Jézus példázatára, mert azt is így kell vizsgálnunk, amikor azt mondja: volt egy szolga, akinek volt tízezer talentum adóssága, azt a gazda elengedte neki, de amikor kiment, elkezdte fojtogatni a társát, mert az neki egy pár fillérrel adós volt: Add meg a te adósságodat!

Igen, erről beszél itt Jézus. Aki nem tapasztalja meg, hogy megbocsáttattak a te bűneid, eredj el, és többé ne vétkezzél, aki nem tapasztalja meg a Róma 8,1-t, hogy nincs azért semmi kárhozható ítélet azok ellen, akik Jézus Krisztusban vannak, azok nem tudnak könyörületesek lenni. Csak az tud könyörületes lenni, akin Isten megkönyörült, ő ezt meglátta, megérezte, és ebben a kegyelemben folytatja az életét. De aki ezt a kegyelmet nem élte át, aki nem élte át, hogy el vannak engedve a te bűneid, ott vannak a Golgota keresztyén, ott van az adóslevél felszegezve, — mert a Golgotán nem tudom hány szeget vertek Jézus kezébe és lábába, de eggyel több szög van ott. Egy olyan szög, amellyel a mi adóslevelünk van odaszegezve. Még egy hangot lehet hallani a Golgota alatt. Miután Jézust már felszegezték, annak a szegnek és annak a kalapácsütésnek a hangjait, amelyek a mi adóslevelünket (a tiedet meg az enyémet), a világ összes hívőjének, aki Jézus Krisztusban hisz és Őt követi, az adóslevelét szegezték fel.

Aki ezt átélte, azt fogja vallani, hogy „egész életem sem lesz elég zengnem az Ő dicséretét. Kéz, amely kerestél, szív, amely szerettél, vér, mely eltörölted minden bűnömet, mindörökre áldva legyetek.” — ebből fakadt, hogy enni adtam, ebből fakadt, hogy a másik atyámfiát nem kárhoztattam, ítélttem, beszéltem ellene, rágalmaztam, hanem enni adtam neki. Mert Isten irgalmas, és az övéi is irgalmasak. Mert Isten szeretet, és az övéi is szeretnek. Mert ezeknek a cselekedetei hitből vannak. Ami nem hitből van, az bűn az Isten ígéje szerint.

Mikor láttuk Uram, hogy éhezted volna. Jó, hogy ezt olvassuk, mert ez azt jelenti a számunkra, hogy a hívő ott meg fogja látni: ez nem tőlem telt ki. Tőlem ez sem telt volna ki. Ez csak azok a jó cselekedetek, amelyeket Isten előre elkészített, hogy azokban járjunk. Nem én cselekedtem, hanem Jézus. Az én óemberem erre sem képes. Nem én cselekedtem, hanem rajtam keresztül Jézus.

Komoly ige, és ha Isten éltet, jövő vasárnap folytatjuk. Itt arról van szó: jobb- és balkéz. Azzal fejezem be: hol fogsz állni? Mi lesz a te osztályrészed? Az, ami a hívők számára készített a világ kezdete óta, vagy ott leszel, ahol az ördögnek és az ő angyalainak készített szenvedés van? Azért mondjuk ezt, mert igen, ez majd ott derül ki, és Isten ítéletet tart, de kegyelmet gyakorol. Ez a kegyelem ragyogjon nekünk a mi áldott Urunkban, Jézus Krisztusban, aki hív téged, össze akar gyűjteni, aki azt mondja: jöjjetek énhozzám. Aki ma is azt mondja: aki akarja, jöjjön, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen. És akik a kárhozatra mennek, azok nem akarták, nem jöttek. Azt el fogják ismerni: nem Isten taszított engem a kárhozatba. Senki ne gondolja ezt. Én sem akartam kijönni belőle.

Áldott legyen Isten, hogy kihozott bennünket örök szövetség vére által Jézus véréért.

692 Úr Jézus, ki mennybe fölmentél

Siklós József (1920-1983)

Tárkányi-Zsasskovszky ék., 1855

Úr Jé - zus, ki menny - be föl - men - tél,
Ott né - künk he - lyet ké - szí - tet - tél.
Ö - rök ott - hon vár mi - ránk, a - zért dí - csér most i - mánk,
Úr Jé - zus, így ál - dunk, így vá - runk.

Imádkozzunk!

Ezért is áldunk, Úr Jézus Krisztus, hogy nagy árat fizettél azért az országért, ahova bebocsáttatást nyertünk. Nagy árat fizettél azért, hogy a Paradicsom kapuja újból kinyíljon, és elmondhasd itt a földön: én vagyok az ajtó, és rajtam keresztül lehet bemenni. Nincs más ajtó, nincs más út, nincs más igazság, nincs más élet.

Köszönjük, hogy kijelentetted: mindent benned kell megtalálnia a hívőnek, ami az életre és üdvösségre szükséges. Benned mindent megleglünk, valljuk boldogan és őszintén.

Kérünk, Urunk, munkáldj bennünk. Miután munkálkodtál értünk a Golgota keresztjén és húsvétkor, munkáldj bennünk és tégy bennünket készé minden jóra, akaratod cselekvésére. Azt cselekedjük, ami kedves előtted.

Imádkozunk, Urunk, betegeinkért, eléd visszük gyászolóinkat. Imádkozunk hozzád országunkért, népünkért, nemzetünkért, a világra szétszóródott magyarságért, benne azokért, akik velünk egyenlő, drága hitet nyertek.

Ezen a héten különösen kérünk: könyörülj meg országunkon. Adj bölcseséget és adj ennek a népnek megtérést, hogy ez a nép vallhassa: tied az ország, mi Atyánk, és a hatalom, és a dicsőség. Mi is valljuk ezt: jöjj velünk, Jézus, mi Királyunk. Utunkra elkísérj, áldj, szentelj, tisztíts, bátoríts, vigasztalj minket.

Ámen.